

Durf te eisen

Een week voor de start van klimaatop COP28 in Dubai kwamen wij samen met een internationale groep van 30 studenten voor een Youth Climate Summit. Een hele dag lang gingen we in gesprek met Ulrik Lenaerts (Europees klimaatonderhandelaar), Daan Vandenberghe (UN jongerenvertegenwoordiger voor de Vlaamse jeugdraad) en John Paul Jose (Indische klimaatactivist) over klimaatrechtvaardigheid.

Beste beleidsmakers, politici en wereldleiders

Wij, de jongeren, zijn boos. Het recente rapport van het IPCC toont nog maar eens aan dat we afstevenen op een opwarming van bijna 3 graden. De klimaatcrisis is urgenter dan ooit en toch volgt er geen politieke actie. Het gebrek aan politieke moed leidt tot zware klimaatgevolgen die de meest kwetsbare gebieden en mensen het hardst treffen. Grote uitstoters blijven vervuilen, terwijl de kleinste uitstoters het hardst getroffen worden. Dit is inherent onrechtvaardig.

Wij eisen een rechtvaardige systeemverandering.

Ons economisch systeem werkt onrechtvaardigheid in de hand. Terwijl de rijkste 1 procent amper belastingen betaalt en vrolijk rondvliegt, neemt ongelijkheid en kwetsbaarheid wereldwijd toe. Tegelijkertijd blijven overheden wereldwijd massaal investeren in fossiele brandstoffen. De Belgische overheid subsidieert, met publieke middelen, jaarlijks 17 miljard euro, direct en indirect, aan fossiele brandstoffen. Zo draagt België actief mee aan de klimaatcrisis. Onbegrijpelijk.

Wij eisen een regulering van deze publieke middelen, waarbij er geïnvesteerd wordt in het groener maken van energiebedrijven en in nieuwe duurzame energie. Daarnaast eisen wij dat energie van iedereen moet zijn. Grote aandeelhouders die winst maken uit het algemene energiegebruik vinden wij absoluut niet kunnen. Er zijn alternatieven beschikbaar, we denken bijvoorbeeld aan energiecoöperaties. Een energiecoöperatie is een groep bewoners die samen een coöperatie oprichten en van daaruit wekken ze hun eigen duurzame energie op, realiseren ze warmtenet of gaan met de buurt aan de slag met energiebesparing (bron: [Alles over energiecoöperaties - Energie Samen](#)).

Om onze planetaire grenzen te respecteren zijn bindende doelstellingen voor bedrijven en overheden noodzakelijk. Via bindende doelstellingen zijn zij verantwoordelijk om het klimaatbeleid na te leven en de planetaire grenzen niet te overschrijden. Hierbij wordt het overmatig gebruik van fossiele brandstoffen en massaconsumptie tot een halt geroepen zodat de opwarming van de aarde onder de 1,5°C blijft.

Politici, een radicale herverdeling van geld is noodzakelijk. Implementeer een beleid dat gericht is op de eerlijke verdeling van de opbrengsten uit natuurlijke hulpbronnen en industriële activiteiten. Stop met massale subsidies te geven aan de fossiele industrie en investeer in een duurzame en rechtvaardige economie.

Als afsluiter onderstrepen wij het belang van klimaateducatie. De kern van die educatie moet niet enkel ecologisch, maar ook sociaal-rechtvaardig zijn. Hierbij moeten we durven voortdurend onze huidige denk- en referentiekaders uit te dagen, in vraag te stellen en aan te passen. Die educatie

gebeurt zeker niet enkel in scholen: iedere gemeenschap, ieder land, ieder individu draagt hier verantwoordelijkheid in.

Bovendien is een intersectionele bril noodzakelijk aan de onderhandelingstafels van de COP28. Woonplaats, genderidentiteit, beperking en leeftijd zijn slechts enkele van de bepalende elementen in hoe de klimaatcrisis elk individu op een andere en vaak ongelijke manier treft. Bewustzijn over die ongelijke verhoudingen in de wereld is de eerste stap om voor echte klimaatrechtvaardigheid te streven.

Beste onderhandelaars op de COP28, klimaatrechtvaardigheid is de enige manier om niemand achterwege te laten. Jullie zitten in de bevoorrechte positie via jullie programma's en besluiten klimaatrechtvaardigheid aan te pakken. Wij durven te eisen, durven jullie dat ook?

Dare to demand

A week before the start of climate summit COP28 in Dubai, we gathered with an international group of 30 students for a Youth Climate Summit. For a whole day, we engaged in discussions with Ulrik Lenaerts (European climate negotiator), Daan Vandenberghe (UN youth representative for the Flemish Youth Council) and John Paul Jose (Indian climate activist) on climate justice.

Dear policy makers, politicians and world leaders

We, the youth, are angry. The IPCC's recent report shows once again that we are heading for nearly 3 degrees of warming. The climate crisis is more urgent than ever and yet no political action follows. The lack of political courage leads to severe climate consequences that hit the most vulnerable areas and people the hardest. Large emitters continue to pollute while the smallest emitters are hit the hardest. This is inherently unjust.

We demand just systemic change.

Our economic system encourages injustice. While the richest 1 percent barely pay taxes and fly around merrily, inequality and vulnerability increases globally. At the same time, governments worldwide continue to invest massively in fossil fuels. The Belgian government subsidizes, with public funds, 17 billion euros annually, directly and indirectly, on fossil fuels. Thus, Belgium is actively contributing to the climate crisis. Incomprehensible.

We demand regulation of these public funds, investing in making energy companies greener and in new renewable energy. In addition, we demand that energy should belong to everyone. Large shareholders who make profits from general energy use we find absolutely unacceptable. There are alternatives available, we think for example of energy cooperatives. An energy cooperative is a group of residents who form a cooperative and from there they generate their own sustainable energy, realize heat networks or work with the neighborhood to save energy (Source: [Alles over energiecoöperaties - Energie Samen](#)).

To respect our planetary boundaries, binding targets for companies and governments are necessary. Through binding targets, they are responsible for complying with climate policy and not exceeding planetary boundaries. This involves halting the overuse of fossil fuels and mass consumption to keep global warming below 1.5°C.

Politicians, a radical redistribution of money is necessary. Implement policies aimed at the fair distribution of revenues from natural resources and industrial activities. Stop giving massive subsidies to fossil industries and invest in a sustainable and equitable economy.

To conclude, we stress the importance of climate education. The core of that education must be not only ecological, but also socially-just. Here we must dare to constantly challenge, question and adapt our current thinking and frames of reference. This education certainly does not happen only in schools: every community, every country, every individual bears responsibility in this.

Moreover, an intersectional lens is necessary at the COP28 negotiating tables. Place of residence, gender identity, disability and age are just some of the defining elements in how the climate crisis affects each individual differently and often unequally. Awareness of these unequal relationships around the world is the first step in striving for true climate justice.

Dear negotiators at COP28, climate justice is the only way to leave no one behind. You are in the privileged position through your programs and decisions to address climate justice. We dare to demand, do you dare to demand?